

שם: _____
טלפון: _____

מבחן מס' 6 – פרשת שופטים

מסכת פאה // פרק ב' משנה ה' – פרק ד' משנה ז'

3. מספיק ששמעון ולוי יתנו ביחד פאה אחת על כל האילן.
4. אף אחד לא חייב בפאה כי אין פאה לחצאין.

1. עץ רימון מה גודל הקרקע המינימלי שצריך בשביל לחייבו בביכורים?
1. סאתיים מכל צד של האילן.
2. שש עשרה אמות מסביב לאילן.
3. קרקע כל שהוא.
4. ששה על ששה טפחים.

2. שכיב מרע שנתן כל קרקעותיו ורכושו ולא השאיר לעצמו כלום אלא שולחן וכסא האם מתנתו מתנה?
1. הואיל ולא השאיר לעצמו שום קרקע אין מתנתו מתנה.
2. אם מת מתנתו מתנה, ואם קם מחוליו אין מתנתו מתנה.
3. מתנתו מתנה אלא שיכול לחזור בו אם קם.
4. מתנתו מתנה ואם עשו קנין אין יכול לחזור בו.

- ח. אחד שכתב לעבדו שטר בלשון הזה: כל נכסי נתונים לפלוני עבדי, האם העבד קנה את הנכסים? ומה הטעם?
1. העבד אינו יכול לקנות את הנכסים כי מה שקנה העבד קנה רבו.
2. העבד קנה את הנכסים כי זה כמו שהאדון נותן לו על מנת שאין לרבו רשות בו.
3. מחלוקת ת"ק ור"ש האם העבד עצמו משוחרר ובוזה גם תלוי אם קונה הנכסים.
4. העבד עצמו משוחרר כי הוא בכלל הנכסים, ולכן גם קונה את שאר הנכסים.

- ט. עני שהפיל עצמו על הפאה בכונה לקנות אינו קונה, מדוע? הרי יש דין ד' אמותיו של אדם קונות לו?
1. כיון דנפל עליה גילה דעתו שבנפילה מתכוון לקנות ולא מתכוון לקנות מדין ד' אמותיו של אדם.
2. דין ד' אמותיו של אדם קונות לו לא נוהג בשדה חבירו.
3. קונסין אותו שלא יקנה כיון שהתכוון להסתיר התבואה.
4. תשובות 2 ו 1 נכונות.

- י. להלכה כמה פעמים ביום נותנים פאה?
1. בשלוש זמנים בוקר צהרים וערב ובכל פעם שלוש פעמים ביחד תשע.
2. לא פחות משלוש אבל יכול להוסיף.
3. בדיוק שלש פעמים לא פחות ולא יותר.
4. לא יותר משלש פעמים אבל יכול גם פחות.

- א. קצר חצי שדהו ומכר את החצי השני מי נותן פאה? ומדוע?

1. הלוקח. כיון שחיוב הפאה לבסוף נמצא כאילו מכר בעל השדה את החצי חוץ מהפאה שעבור כל השדה.
2. המוכר, כיון שהוא התחיל בקצירה עליו מוטל לתת את הפאה של כל השדה.
3. כל אחד צריך לתת פאה על מחצית שדהו כיון שלכל אחד קנין בשדה הרי כל אחד מחויב בפאה.
4. הלוקח. כיון שבחצי הראשון אין שיעור חיוב פאה ורק עם חלקו מתחייבת השדה בפאה נמצא שהוא הגורם לכך.

- ב. נחלקו בית שמאי ובית הלל לענין ערוגות של תבואה שבין הזיתים האם צריך להניח פאה על כל אחד ואחד באיזה אופן נחלקו?

1. דוקא שראשי השורות מעורבים זה בזה ואין י" אילנות בקרקע בית סאה.
2. כשיש בקרקע בית סאה י" אילנות ואין ראשי שורות התבואה מעורבים זה עם זה.
3. כשיש בקרקע בית סאה יותר מ"י אילנות ואין ראשי השורות מעורבים.
4. כשיש י" אילנות בפחות מבית סאה וראשי השורות מעורבים זה עם זה.

- ג. הזורע חרדל בשלושה מקומות בשדה, האם נפטר בפאה אחת על כולם?

1. כן, כיון שזה מין אחד.
2. לא, אלא צריך לתת פאה על כל אחד ואחד.
3. בזה נחלקו רבי עקיבא וחכמים.
4. אין בזה מחלוקת אלא תלוי אם עושה אותם כרי (ערימה) אחד או יותר.

- ד. "המחליק בצלים לחים לשוק" וכו' מה פירוש המילה "המחליק"?

1. שמחליק את פני הבצלים בשומן כדרך האיכרים כדי למכור בשוק.
2. שמחליק פני הקרקע ע"י שתולש הבצלים, (מלשון "ואנוכי איש חלק").
3. לשון חלוקה, שנוטל חלק מהבצלים למכור בשוק והחלק השני מניח לקיום.
4. תשובות 2 ו 3 נכונות.

- ה. ראובן מכר עץ זית, דרומו מכר לשמעון וצפון האילן מכר ללוי מי חייב לתת פאה? ועל מה?

1. ראובן המוכר חייב לתת על הכל (כיון שהאילן היה מתחילה שלו ועכשיו אין את מי לחייב שאין פאה לחצאין).
2. שמעון ולוי הקונים כל אחד מהם חייב לתת פאה על החלק שלו.

שם: _____

טלפון: _____

מבחן מס' 7 – פרשת כי תצא מסכת פאה // פרק ד' משנה ז' – פרק ה' משנה ח'

ז. להלכה בעה"ב שהיה עובר ממקום למקום והיה צריך ליטול לקט שכחה ופאה האם כשחוזר לביתו צריך להחזיר? ומדוע?

1. אין צריך להחזיר, כי בשעה שלקח היה עני.
2. צריך להחזיר, כיון שאינו נחשב לעני אלא לשעה.
3. אם בשעה שלקח הפקיר נכסיו - לא צריך להחזיר אח"כ, כיון שהיה באמת עני. אך אם לא הפקיר צריך להחזיר.
4. אם יש לו יותר משהו אלף זוז צריך להחזיר כי אף אם ירד השער לא יהיה עני.

ח. בעה"ב שנתן לעני פירות מביתו תמורת מה שלקט העני מי צריך לעשר? ואת מה?

1. את הפירות שקיבל מהעני לא צריך לעשר, ואת מה שנתן לעני צריך הבעה"ב לעשר.
2. את הפירות שנתן לעני אין צריך לעשר, אבל את מה שקיבל מהעני צריך הבעה"ב לעשר.
3. הבעה"ב לא צריך לעשר כלל, אלא העני צריך לעשר את מה שקיבל מבעה"ב.
4. את שניהם צריכים לעשר לאחר החילופין, כל אחד את מה שקיבל.

ט. מה נאמר על מי שנתן לעני אחד ללקט ולשני לא נותן?

1. לא תונו איש את עמיתו.
2. אל תסג גבול עולים.
3. לא תטה משפט ולא תכיר פנים.
4. צדק צדק תרדוף.

י. אסף את התבואה לערמות קטנות ע"מ לצרפן אח"כ לערמה גדולה, ושכח כמה שיבולין, האם נקרא שכחה?

1. מה ששכח בדרך לערמות הקטנות לא נחשב שכחה, אך מה ששכח בדרך מהערמות הקטנות לגדולה, שכחה.
2. מה ששכח בדרך לערמות הקטנות נקרא שכחה, אבל אח"כ כבר לא נקרא שכחה.
3. תמיד נקרא שכחה עד שיעשה מירוח או יכניס לביתו.
4. לכתחילה ישאיר לעניים אבל אם כבר זכה בהן אמרינן המוציא מחבירו עליו הראיה.

א. גוי שקצר את השדה שלו ואח"כ התגייר האם חייב בלקט? ומה הדין לענין פאה?

1. מלקט פטור ובפאה חייב.
2. מלקט פטור ובפאה מחלוקת.
3. מחלוקת בלקט ומפאה פטור.
4. בשניהם פטור.

ב. ראובן שהקדיש את שדהו, ונקצרה השדה בהיותה בידי הקדש ואח"כ פדה ראובן את התבואה מיד הקדש, האם חייב בשכחה ופאה או לא?

1. בשכחה חייב ובפאה פטור.
2. בשכחה מחלוקת ובפאה פטור.
3. לכו"ע פטור בשתיים.
4. חייב בשתיים.

ג. גוי שהפקיר את התבואה שלו והלך יהודי וזכה בזה האם חייב לעשר את התבואה או לא?

1. פטור ממעשרות.
2. חייב במעשרות.
3. מעשר ראשון ומעשר עני חייב, ומעשר שני פטור.
4. מחלוקת לענין מעשר ראשון.

ד. מה זה לקט?

1. שיבולים שנושרים בשעת הקצירה מתוך ידו.
2. שיבולים שנושרים מחמת קוף או מכה שקיבל.
3. שיבולים שמשאיר בסוף שדהו.
4. שיבולים ששכח ללקט.

ה. להלכה מה דין החיטים שנמצאו בחורי הנמלים לאחר שהתחילו לקצור?

1. כולם לעניים שמא הם לקט.
2. שייכים לבעה"ב.
3. העליונים לעניים והתחתונים לבעה"ב.
4. אף העליונים אם הם לבנים שייכים לעניים.

ו. שבולת של לקט שנתערבה בגדיש לפי דברי המשנה מה יעשה?

1. מעשר שיבולת אחת ונותן לו.
2. מעשר שיבולת אחת עם שני שיבולים אחרים ונותן לו הראשונה.
3. מזכה את העני בכל הגדיש ומעשר שיבולת אחת.
4. מחלוקת.

שם: _____

טלפון: _____

מבחן מס' 8 – פרשת כי תבוא מסכת פאה // פרק ז' משנה א' – פרק ז' משנה ג'

3. שבודאי היה דעתו לשוב לקחתו.
4. לא גזרו משום פסידא של בעה"ב.

ו. מהיכן לומדים שקמה שיש בה סאתיים אינה שכחה?

1. לא תשוב לקחתו יצא קמה של סאתיים שא"א לקחתה.
2. לומדים מעומר שיש בו סאתיים.
3. ושכחת עומר בשדה להוציא קמה.
4. תשובות 2 ו-3 נכונים.

ז. "סאה תבואה עקורה", מה הפירוש "עקורה"?

1. שהסאה לא מרוכות ביחד אלא מפוזרת בכל השדה.
2. תבואה שלא יכולה להצמיח עוד מלשון "עקר".
3. תלושה שאינה מחוברת לקרקע.
4. תבואה יבשה.

ח. "תבואה שנתנה לשחת או לאלומה" מה הפירוש ל"אלומה"?

1. קוצר כדי לתת בתבואה מכות קלות לקטן ואלומה מלשון להלום.
2. לקצור כדי לאסור בה עומרים אחרים.
3. תבואה שעומדת להמכר אלומות אלומות.
4. שם מקום שלא גדל שם תבואה ומיבאים לשם.

ט. "על מנת מה שאני שוכח, יש לו שכחה" מדוע?

1. כיון שמתנה על מה שכתוב בתורה ותנאו בטל.
2. כיון שגילה דעתו שאינו רוצה לתת לעניים קונסים אותו.
3. אע"פ שגילה דעתו שהוא שחן גדול חידשה המשנה שיש לו שכחה.
4. כיון שהנוסח אינו ברור ונראה שרוצה לתת את השכחה לעניים.

י. "המניח כלכלה תחת הגפן" מדוע הניח בעל הבית סל תחת הגפן בשעה שבצר?

1. שאם הוא יפול מהעץ יפול על הסל ולא יחבט בקרקע.
2. שיהיה סימן לפועלים שבעל הבית נמצא למעלה בעץ.
3. רצה לזכות בפרט קודם שיגיע לארץ.
4. שהיה העץ מעט גבוה והניח סל כדי לעלות וכדי לרדת.

א. מהיכן לומדים בית הלל שהפקר אינו נפטר ממעשר אלא אם הוא הפקר לעניים ולעשירים?

1. מלקט ופאה שכתוב שם "לעני ולגר תעזוב אותם" "אותם" מועיל לעניים. ואין הפקר אחר מועיל כשהוא לעניים בלבד.
2. משמיטה דכתוב: "והשביעית תשמטנה ונטשתה" למד על נטישה אחרת דהיינו הפקר שהוא כשביעית שהפקר לעניים ולעשירים.
3. "אתה והלוי... והיתום והאלמנה" השוו עניים ועשירים כאחד ומינה ילפינן להפקר.
4. "והבאתם שמה עולותיכם... ואת מעשרותיכם" למד על הכלל כולו חוץ ממה שפרט להוציא.

ב. העומר שהוא סמוך לגפה... "ובית הלל אומרים שכחה" מה תירץ הברטנורא לקושיא ממשנה ג' שכתוב ומודים ב"ה לב"ש?

1. במשנה ג' מדובר שהניח אצל הגפה או אצל הגדיש.
2. במשנה ג' מדובר שלא הניח אצל הגפה או אצל הגדיש.
3. במשנה ג' מדובר שלא החזיק בו להוליכו לעיר.
4. במשנה ג' מדובר בעומרים גדולים.

ג. שנים שהתחילו מאמצע השורה... "ולאחריהם אינו שכחה" מדוע?

1. כיון שכל אחד סמך על עצמו ומתוך כך נשכח.
2. כיון ששניהם סמכו זה על זה ומתוך כך נשכח.
3. כיון שהתחילו מאמצע השורה.
4. כיון שהיו צריכים להתחיל זה למערב וזה למזרח.

ד. מהיכן למדו בית שמאי שיטתם ששלשה עמרים שכחה?

1. לעני ולגר תעזוב אותם. הרי שלושה.
2. מה מצינו מהלואה דכתיב שם פתוח תפתח והעבט תבעיטנו.
3. לגר ליתום ואלמנה יהיה הרי שלושה.
4. פתוח תפתח.. לאחך לענייך ולאביונך הרי שלושה.

ה. "העומר שישבו סאתים אינו שכחה" מה הטעם?

1. שסאתים נקרא שיעור חשוב.
2. כיון שאי אפשר להגביה כולו כאחת.

שם: _____

טלפון: _____

מבחן מס' 9 – פרשת ניצבים זילך מסכת פאה // פרק ז' משנה ד' – סוף מסכת פאה

3. שלשה אשכולות שעושים רביעית.
4. עשר אילנות בתוך בית סאה.

ו. מי הם הנמושות?

1. בהמות שאוכלים את עשב השדה.
2. זקנים ההולכים על משענתם.
3. אלו שלוקטים אחר הלוקטים.
4. תשובות 2 ו3 נכונות.

ז. בן לוי שאומר על פירות שהם של מעשר ראשון, האם צריך להפריש מהם תרומת מעשר? ומדוע?

1. לא, שכיון דלא הווי דרך מקח פטורים מתרומת מעשר.
2. כן, שתרומת מעשר חייב כבר קודם לכך.
3. לא, שכמו שלא נחשדו ישראל על תרומה גדולה כך לא נחשד בן לוי על תרומת מעשר ובודאי הפריש.
4. תלוי. אם אמר בפירוש שהפריש - נאמן, אך אם לא אמר-צריך להפריש.

ח. האם עני נאמן לומר על פת שקיבל אותה בתורת מעשר עני או שאפה אותה מחיטים שליקט בלקט שכחה ופאה? (לענין לפטור הפת ממעשר)

1. אינו נאמן אלא בשעת הקציר.
2. על פת אינו נאמן כלל.
3. שקיבל פת במעשר עני נאמן, אך שאפה מלקט שכחה ופאה אינו נאמן.
4. שקיבל פת במעשר עני אינו נאמן, אך לומר שאפה אותה ממה שלקט נאמן.

ט. "אין פוחתין לעני ... לן נותנין לו פרנסת לינה" מה זה פרנסת לינה?

1. מיטה וכרים וכסתות.
2. פת ערבית.
3. חלוק, פת, וכסת.
4. כל אחד לפי כבודו.

י. מה זוכה ומה נאמר על מי שצריך ליטול מן הצדקה ואינו נוטל?

1. זוכה לנחלה בלי מצרים שנאמר אשרי האיש אשר שם בה' מבטחו ולא פנה אל רהבים וכו'.
2. אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס אחרים משלו.
3. ברוך הגבר אשר יבטח בה' וכו'.
4. תשובות 2 ו3 נכונות.

א. "איזהו עוללות כל שאין לה לא כתף ולא נטף". מה הפירוש כתף?

1. אשכול ענבים גדול שצריך לשאת על הכתף.
2. שהאשכולות הקטנים שמחוברים לשרביט האמצעי של האשכול שוכבים זה על זה.
3. שהאשכולות הקטנים שמחוברים לשרביט האמצעי של האשכול מפוזרים אחד לכאן ואחד לכאן.
4. שהאשכולות הקטנים הנ"ל נראים כאילו שוכבים זה על זה אבל באמת אינם שוכבים יפה.

ב. למה כל שאין לה לא כתף ולא נטף נקרא עוללות?

1. שהוא לפני שאר האשכולות כעולל לפני האיש.
2. שזה שייך לעניים הנקראים עולים (אל תשג גבול עולים)
3. שהוא אשכול עני ודל ונקרא עוללות כמו עניים הנקראים עולים.
4. לשון "עולל למו" שהוא גורם לבעה"ב להפסיד הפירות.

ג. למי שייך אילן שיש לו כתף אבל אין לו נטף?

1. לבעה"ב.
2. לעניים.
3. צריך לחלוק עם העניים מספק.
4. כל הקודם לזכות בהן זכה בהן.

ד. אשכול שמחוברים אליו הרבה גרגרים קטנים ללא אשכולות קטנים אלא לשרביט עצמו מה דינו להלכה לעניים או לבעה"ב? ומדוע?

1. לבעה"ב, דיש לו כתף כיון דשוכבים הענבים זה על זה.
2. לבעה"ב דשנים ושלשה גרגרים עוללות יותר מכאן אשכול.
3. לעניים דמיקרי עוללות דלא חשיבי הגרגרים השוכבים זה על זה להקרא כתף.
4. אם נשרו הגרגרים לפני שקטף האשכול לעניים ואם לאחר שקטף לבעה"ב, כי מסתכלים על שעת הקטיפה.

ה. כרם שכולו עוללות לשיטת רבי אליעזר לבעה"ב, כי כתוב כי תבצור לא תעולל אם אין בציר מנין עוללות. מה השיעור בציר להתחייב בעוללות (לשיטת ר' אליעזר).

1. אפי' אשכול אחד.
2. לכה"פ שתי אשכולות שעושים סאה.